

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 235/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Správneho súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/32/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa svojou ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Správneho súdu v Košiciach (ďalej len „správny súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/32/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“). Ďalej navrhuje prikázať správnenému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov a priznať mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 500 eur. Požiadal tiež ústavný súd o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom dôvodiac svojimi príjmami a majetkovými pomermi.

2. Z obsahu strohej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa správnou žalobou doručенou správnenému súdu 20. septembra 2023 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného – Centra právnej pomoci, Kancelárie Prešov, sp. zn. KaPO-67291/13710/2023-93848/2023 z 11. augusta 2023, ktorým mu nepriznal nárok poskytnutie právnej pomoci. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním z 25. marca 2024, na ktoré reagoval sťažovateľ replikou doručенou správnenému súdu 15. mája 2024. Sťažovateľ uvádza, že od daného momentu sa v jeho veci nekoná, čím konanie o žiadosti o poskytnutie právnej pomoci spolu s konaním vedenom pred správnym súdom trvá dva roky a osem mesiacov.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľa o porušení ním namietaných základných práv (bod 1 odôvodnenia tohto rozhodnutia) nečinnosťou správneho súdu v napadnutom konaní, čo u sťažovateľa vyvoláva neprimeraný stres, napätie a frustráciu. Týmto odôvodňuje aj nárok na priznanie finančného zadosťučinenia.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 34 ods. 1, § 39 ods. 3, § 43 a § 123 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 55, § 124 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Napriek tomu, že zo strany sťažovateľa ide o jeho v poradí už šesťdesiatu tretiu ústavnú sťažnosť, táto je v rozpore s § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde opakovane podaná sťažovateľom bez zastúpenia advokátom, pričom sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom žiada priamo ústavný súd. Pritom z predchádzajúcich konaní musí byť sťažovateľovi povinné zastúpenie advokátom v konaní pred ústavným súdom dobre známe (napr. IV. ÚS 191/2025, II. ÚS 160/2026, II. ÚS 191/2026), keď v niektorých konaniach pred ústavným súdom na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci advokátom zastúpený bol (napr. IV. ÚS 424/2024, IV. ÚS 539/2024).

7. Ústavný súd podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde v znení účinnom od 1. decembra 2025 môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti; to neplatí, ak je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa osobitného predpisu, ktorým je v zmysle odkazu zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZPPP“), v zmysle ktorého o poskytnutí právnej pomoci rozhoduje Centrum právnej pomoci.

8. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že ústavný súd okrem trestných konaní, ktoré sú zo zastupovania podľa ZPPP vylúčené, už právneho zástupcu sťažovateľom neustanovuje a takéto ústavné sťažnosti odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

9. Pretože však v danom prípade boli predmetom ústavnej sťažnosti prietahy v konaní o ustanovenie právneho zástupcu Centrom právne pomoci, resp. o preskúmanie jeho rozhodnutia v správnom súdnom konaní, ústavný súd, vychádzajúc z materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, preskúmal aj dĺžku konania pred správnym súdom a zistil, že tento po doručení správnej žaloby 20. septembra 2023 plynule realizoval procesné úkony doručovania žaloby a vyjadrení účastníkov podľa § 105 – § 106 Správneho súdneho poriadku. Následne ostal nečinný od júna 2024 do januára 2026. Správny súd 23. januára 2026 zverejnil na webovom sídle súdu verejného vyhlásenia rozsudku na 9. apríl 2026. Hoci postup správneho súdu nemožno z pohľadu dĺžky jeho rozhodovania o správnej žalobe sťažovateľa hodnotiť ako optimálny, je zrejmé, že spontánne obnovil plynulosť napadnutého konania a v čase podania ústavnej sťažnosti bol už termín verejného vyhlásenia rozsudku zverejnený a v čase rozhodovania ústavného súdu bola vec sťažovateľa už aj meritórne rozhodnutá rozsudkom sp. zn. 1S/32/2023 z 9. apríla 2026, ktorým bol návrh sťažovateľa na prerušenie konania zamietnutý (výrok I), bola zamietnutá žaloba (výrok II) a účastníkom konania nebola priznaná náhrada trov konania (výrok III).

10. V reakcii na svoje zistenia ústavný súd dospel k záveru, že i keď mal správny súd vzhľadom na predmet súdneho prieskumu konať rýchlejšie, namietaný postup sa napriek tomu nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011, IV. ÚS 254/2021), pričom prihliadol na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania vedeného pred správnym súdom (2 a pol roka), obnovenie plynulosti konania zo strany správneho súdu, ako aj moment doručenia ústavnej sťažnosti namietajúcej nečinnosť súdu (18. marca 2026), keď bol sťažovateľovi známy termín verejného vyhlásenia rozsudku určený na 9. apríl 2026.

11. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa mohol odmietnuť aj ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

12. Vo vzťahu k žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na zmenu právnej úpravy už o nej nebolo potrebné osobitne rozhodovať. Poukazuje však na svoje uznesenie vo veci sp. zn. II. ÚS 160/2026, v ktorej mal preukázané aj príjmy sťažovateľa a v ktorej posúdil sťažovateľove pomery ako neodôvodňujúce ustanovenie právneho zástupcu.

13. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby v prípade, že by napadnuté konanie nebolo právoplatne skončené a dochádzalo v ňom k ďalším prietahom, po splnení všetkých zákonných podmienok adresoval ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu